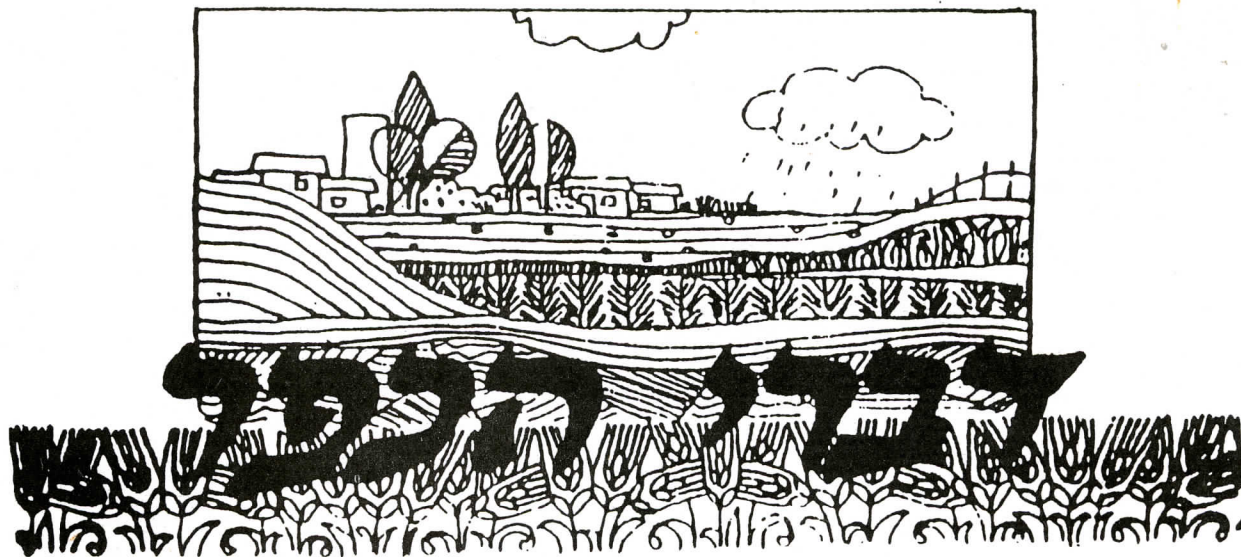

לידיעת החברים - שלום! (קטע מחוזר שנשלח לכל החברים)

לאור המצב הבטחוני השורר בצפון, פנו אלינו מהועדה המארגנת של
 "ימי-המוסיקה" שבכפר-בלום, בבקשה "להציל את המצב".....

GALILEE
 DAYS

י. ברהמס:

פ. שויברט:

ד. שוסטקוביץ':

באך-רפטמן:

ויתר דברי המארגן, הלא הם
 כתובים בספר דברי "הכפר" לזכרון עולם.

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

8.8 נדב אדלשטיין
מאור פרידמן

9.8 ענבל פרלסון

10.8 קרול שרק
נחמן כ"ץ

11.8 שילה בן-יהודה
שרון בן-יהודה-סוקול
מיכל אנגלסברג
ביט צובר
שני הוניג (נכדה בלנש)

12.8 נתן בן-אבי
קולין פרימוסט
דני פרידלנדר
תמר יעקב

13.8 טוטצי עמר
אילנה וולר
גילה דוארי

14.8 אמיר נמנוב

ימי כישואין

10.8 בטי ויצחק עדר
אילנה ורפי פרנק

11.8 ציביה וקרייג ברודי

12.8 עדינה ושאל איסטון

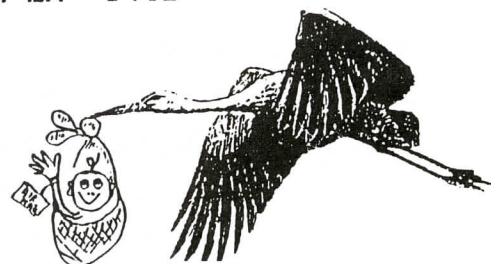
14.8 חנה ואסף מסר
יונה ואורן פרלסון

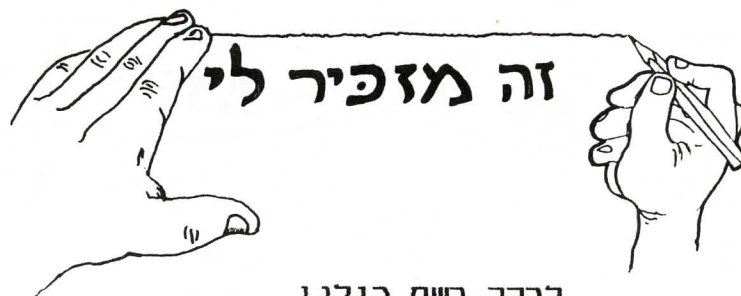
שלומית והרי ליפשיץ מוסרים:
לכל המעוניינים - לגזור ולשמור!!
אנחנו מתגוררים החל מחודש יולי
בהרצליה.

ברחוב השופטים 10
נוה אמירים.

הטלפון שלנו: 09-540523
להתראות!!

מ ז ל ט ו ב
* להורים: שלומית ויהודה פרחי *
* לפרנק וחנן *
* ולכל המשפחה *
* ל ה ו ל ד ת ה ב ת *

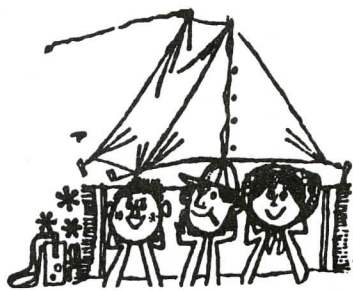
לברך בשם כולנו

את המזכיר היוצא, דודו פלמה, שנשא בגבורה
בנטל התפקיד המרכזי במשך תקופה ממושכת וסוערת,
ולאחל לו הצלחה וסיפוק בעבודה

החדשה -

ובהמשך, לקבל את פני המזכירה הנכנסת, תמר
וולפין, באיחולי התמצאות בנפתולי המפה
המשתנה של חברתנו, וכוח להתמודד עם
שגעונותינו...

מחנה מסוג אחר

(כתבה זו התקבלה השבוע בפאקס משליחותינו ברוסיה.)

לכל החברים שלום!

אנחנו בקישינב כבר שלושה ימים. היום, יום א', זכינו לחוויה מרגשת ומיוחדת
עליה אנו רוצות לספר:

הוזמנו ליום הורים במחנה קיץ של 130 ילדים מהעיר וסביבתה בגילאי 8 - 16.

כאנו עם ההורים בשני אוטובוסים בסוף השבוע השני למחנה.

המחנה אורגן על ידי המרכז הישראלי בקישינב, ואכן כאשר התקרבנו למקום שמענו
שירים ישראליים בווליום מלא, שהדהדו בכל המחנה. כצפוי, היו פגישות נרגשות
בין הורים וילדים, ואחרי ארוחה ישבנו לתכנית. אנו היינו אורחות כבוד, יחד
עם נציגי הג'וינט, וישבנו עם מנהלת המרכז הישראלי בקישינב.

עד מהרה התברר לנו שבהתכנסות זו מציינים את בר המצווה והכת המצווה של מספר
ילדים. מנהל המחנה הודה בדברי הפתיחה למדינת ישראל, שאפשרה קיום המחנה, ואז
קרא בשמות 10 בנים ו-3 בנות לעלות לבמה לציין טקסי בר-כת מצווה. הבנות
הדליקו נרות ואמרו את הברכה על הדלקת נר שבת; אחד הבנים, עטוף טלית, אמר את
הברכה על לבישת טלית, והמנהל הודיע שלמחרת יעלו הבנים לתורה בבית הכנסת
בעיר הסמוכה. המעמד היה מרגש מאוד.

בחידון שהיה אח'כ נשאלו הנערים שאלות כמו: מי היה הנשיא הראשון של מדינת
ישראל; אלו מאכלים מכינים לחג - והם הפגינו ידע רב. אחרי החידון התמלאה
הרחבה בעשרות ילדים שרקדו "אני נולדתי לשלום" - בהתלהבות רבה. התכנית נמשכה
עם שירים בעברית ובאידיש, ריקודים ופנטומימה, ונחתמה על ידי תזמורת בית הספר
היהודי בקישינב, שניגנה שירים ישראליים בליווי ילדות ששרו כל המילים.
חזרנו לקישינב מלאות התרגשות והערכה לנעשה פה, ומקוות שנוכל לתרום
משהו משלנו.

מה נשמע?

* באק טו ביזנס (חזרה לענינים)
אז מה שלומכם?

* התחלנו את יום שישי שעבר עם חגיגות המשק.
אני חושבת שבהחלט אשקף את דעת רוב הציבור,
כאשר אומר שהחג היה 10. חג נחמד ומהנה ועם
סיום מוצלח של צמד הפרברים, שתמיד כאילו
נדמה שהזמן לא חל עליהם. הם בהחלט משתבחים
עם השנים.

* ואלה שנשאערו בבית, זכו לראות את כפר-הנשיא דרך המדיה. מסתבר שדניאל
פאר גם היה פה וסיפר לכל עם ישראל על ימי המוסיקה אצלנו.

* ושבוע המוסיקה בהחלט עושה כאן משהו באויר. המוני מתנדבים משלנו,
שעוזרים ובעצם מאפשרים לימים האלה להתקיים.
גם מי שלא שילם כסף לאותן הופעות, יכול היה לשמוע מכל פינה במשק בשעה
8:00 כל ערב, את צלילי כלי הנשיפה מהבריכה. אז לא צריך להיות טל ברודי
כדי להגיד: "אנחנו על המפה!"

* בשבת נתבשרנו על הפסקת "מבצע דין-וחשבון" לשמחת כולנו ובטח לשמחת
תושבי אצבע הגליל. החיים חזרו כבר ביום א' למסלולם ויכולים להעיד על כך
האוטובוסים המלאים מהדרום.
חבל רק שהטלויזיה הפסיקה לשדר בלילות ובשבת, זה דוקא היה נחמד.

* ואי-אפשר לעבור על שבת מבלי להזכיר את התערוכה המדהימה שהיתה במועדון.
איזה רגעים ואיזה הנצחות, ממש חתיכת הסטוריה. מזל שיש לנו יצחק שמשוגע על
הדבר (אל תעשה פרצוף).

* ולעניינים קצת יותר עממיים כאלה.

* הנעורים נסעו לקיטנה בחוף-דור. הם קרוב לודאי עשו שם חיים משוגעים
ואני מקווה שלא שכחו את האולטרה-סול.

* יריב ועמנואלה פרימוסט, החליטו לנסות את מזלם פה בארץ. אז שיהיה כאמת
במזל.

* משפחת כידק: דינה, ארנולד וארבעה זאטוטים ג'ינג'יים, גם הם הגיעו אלינו.
הם ישכנו בביתם של יניתה וזאבי ניצן. אז מה יש להגיד לכם? שתהיה לכם
קליטה טובה. (איזה משפט משעמם).

* אז באמת יניתה, זאבי והילדים, יוצאים לשנת חופש, הם יגורו בקרית-שמונה
- אמיצים ממש. שיהיה בהצלחה.

* סיגל הדר השתחררה סוף-סוף מצה"ל לאחר 3 שנות שירות. סיגל תעבוד עד
תחילת שנת הלימודים בחד"א שלא בתשלום, דבר נדיר בימים אלה, בכלל, אחד
הדברים הטובים בחופש הגדול, זה שסוף-סוף רואים חברים ובני משק בחד"א.
אני לא יודעת אם זה תענוג להם, אבל לנו לציבור זה בהחלט תענוג גדול.

* גם נואית ברור בדרך לבקו"ם ונמצאת פה עכשיו בחופשת שחרור.

* וגם דודו פלמה בחופשת שחרור, מהמזכירות, לאחר ימים רבים (ולילות) של כהונה כמזכיר המשק, הועבר השרביט לתמר וו'. דודו עובד בימים אלה בשטיפת-כלים. חוויה מרנינה ממש.

זהו זה להפעם.

שבת שלום וסוף שבוע נעים
רקפת

י"א המוזיקה העלילתית (או הי"א' הנוראית...)

ברצוני לסכם - לידיעת החברים - את מבצע "קונצרט" מהמבט של זה שנחתה עליו קטיושה מוזיקלית-אירגונית ביום בהיר לפני כשבוע. כמו במקרים רבים ב-40 השנים האחרונות, לא יכולתי לסרב, והפעם לפני המיוחדת של "הצלת" ימי המוסיקה, למען הגליל וכלל עם ישראל. תוך 24 שעות, התארגן צוות פעולה (A-TEAM), שהתנדב למבצע, כמעט 24 שעות ביממה למשך אותם "ימים נוראים".

ברצוני להודות במיוחד ל"אבי ר', בת-שבע, ג'קי ע', אבלין, רות נ', בעז נ', אד ט', דוד א', הרולד, אורי ג', ג'יסון, גבי, נטשה ושרון ג. בלי עזרתם, לא היינו יכולים להרים את המבצע הזה (ואני מקווה שלא שכחתי אף אחד!) אבל מעבר לזה, אני גם רוצה להודות ל-100 החברים שהתנדבו, עזרו, תרמו, ופעלו בתחומים הרבים, בשעות-לא-שעות, ברוח טובה ובדצון טוב. חן-כפר-הנשיא במיטבו! כמובן שההדים והתגובות מהקהל הרחב, מהועדה המארגנת ומאנשי רשות השידור היו חמות, מחמיאות ומלאות שבחים, וזה לא במעט דירבן אותנו ועודד אותנו במשך המבצע כולו.

הרבה חברים שואלים: "האם כל העסק היה כדאי?" או "מה יצא לנו מזה?" ובכן התשובה היא פשוטה: כן! היה כדאי! כפר-הנשיא הופיע בכל כלי התקשורת, ובקהל הרחב באור חיובי, אוהד ומלא תשבחות. אילו רק זה - די לנו. אבל מעבר לזה, כיסינו את כל ההוצאות, ואף יותר מזה. נתנו פירסום רב ל"ויליג", שגם פרח באותם ימים.

ואיך אפשר לסיים בלי לפחות כמה קוריוזים? אז ככה:

* אחד יצא מהאולם אל דוכן התכניות, ושאל מה זה בדיוק? (הוא קיבל דף הסבר על ה-"FEVER-FEW" וחשב שזו התכניה!)

* בשבת הופיע איש (קצת מוזר) ושאל איפה החידון המוזיקלי של שעה 21:00? עד היום לא יודעים איך לענות לו, אבל מאחר ולא קיבל תשובה מספקת, ביקש לפחות אם אפשר לתת לו.... מסרק כדי להסתרק!

* ביום א' בבוקר, היינו אמורים לסכם עם הועדה המארגנת על המשך או אי-המשך הקונצרטים אצלנו אחרי יום שני. דחינו את ההכרעה לשעות אחר-הצהריים. כינתיים ניתן אור ירוק מאלוף הפיקוד שניתן לחזור לכפר-בלום - עוד באותו ערב של יום א'! כמובן שזה לא היה ניתן כבר לשנות, אבל הפניה היתה שנוותר על הקונצרט של יום ב'. מאחר ומילאנו את "תפקידנו" ושמחנו על הפסקת האש, ולמרות שסוכם עם הועדה ועם אנשי כפר-בלום, שבכל מקרה, קונצרט יום שני עוד יתקיים אצלנו - ברוח טובה ויתרנו. בדקת הסיום של הישיבה, הגיע טלפון, שהטכנאים לא מוכנים לתזוזה, ולכן, פונים אלינו בכל זאת... לקיים אצלנו את הקונצרט של יום שני! (מענין מה היה קורה אילו גמרנו את הישיבה 5 דקות יותר מוקדם?)

* ואולי הקוריוז שמאפיין את המבצע כולו: בהפסקה של קונצרט יום שני, פנתה אלי גברת עם טענה שחם מאד באולם, והמיזוג לא פועל! בחיוך עניתי לה שברגע שזה נודע לי, הזעקתי את האחראי (אורי ג') והוא וידא שהמיזוג בכל זאת פועל כהלכה. שמע את השיחה גבר מהצד והעיר לנו: "לכם מגיע דק פרחים! דק פרחים! אני התכוונתי לבקש שישגרו את המזגן כי קר לי!" ואז בצד אמרו לי: "דק ככה צריך לענות לה! בכל סל של תפוחים יש אחד רקוב".

אז שוב תודה לכל אלה שעזרו והשתתפו בחוויה הנפלאה - ולאלה שהסתייגו, ההפסד כולו שלכם!

אדי נ'

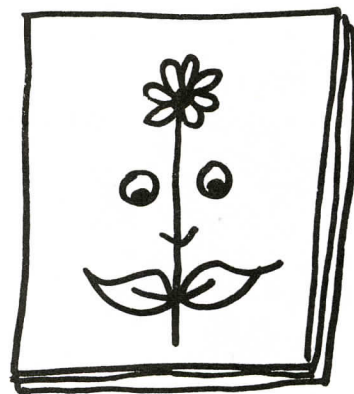
* תוספת "קוריוז" שנשמע במשפחת העורכת: העוגות במזנון ביום הראשון (קנויות) היו איומות - ביום השני (קנויות במקום אחר) הן היו סבירות. וביום השלישי - אפינו בבית - וקצרנו מלוא השבחים. (אולי מקום למפעלון חדש?)

כרטיסי ברכה אישיים כ"שנה טובה"

השנה, אחרי 45 שנה, יש לכם הזדמנות להציג את צילומיכם המקסימים ביותר על גבי כרטיס ברכה מקורי ואישי, ולהרשים את משפחותיכם וחבריכם בארץ ובחו"ל.

תנו לי את הצילומים הכי יפים - של הילדים, הכלב, הגינה, הנוף - ואני אכין לכם כרטיסים (עם מעטפה) במחיר הקרן - 80 אג' ליחיד - 15.00 ש"ח לחבילה של 20.

פרטים נוספים אצל רג'י - 569 (מציירת, מנהלת ומפיצה בלעדית של VILLAGE CARDS).

PEACE

ש ל ו ם

- Kfar Hanassi - 12305 - Israel.

"למי תודה - למי ברכה"

בתום חגיגות חג המשק ה-45 ברצוני להודות
לאנשים רבים (רבים מאוד), שעזרו וטרחו להרים
ערב מוצלח זה. ללא רוח ההתנדבות והעזרה שלהם
ערב זה לא היה כה מוצלח ומהנה לכולנו.
ראשית ללאה, שניצחה על כולנו, ובעיקר על
הנושא התזונתי; בעזרתם של שמעון האקונום, שהיה
צריך לקבל את כל שגעונותינו, הטבחים אנג'י
וראובן, וכל צוות המטבח.
לאלזה על התערוכה, לדג'י, שאך נחתה מחו"ל
וכבר גוייסה במלא המרץ לארגון היריד,
וכל שאר אנשי הצוות, שהתרוצצו, ארגנו ועמלו -
לחשמלאים, לנגרים, לכל האנשים שהתנדבו לעמוד
בדוכנים, לעושי הסיכות, לתורנים הרבים, ועוד
רבים שלא הזכרתי את שמותיהם, אך עזרתם היתה
ברוכה ונהדרת.

תודה ותודה, תודה

נעה

למארגנים, מדריכים, מטפלים, אחרים, וכל מי שנתן יד להצלחת המחנון:

בתור אבא לשני בני-משק אשר זקוקים להרבה תשומת-לב ואקשן, המחנה

השנה היה כמו אוויר לנשימה.

ברור שהושקעה עבודה רבה, זמן, אירגון ומחויבות.

אז בשם כל ההורים, המון תודה, ובאמת.

רוי ב'

29.7.93

לכבוד
מזכיר קיבוץ
כפר-הנשיא

שלום רב,

הנדון: אירוח ילדי מעין - ברוך.

ברצוננו להודות לכם על שאיפשרתם לנו להוציא
את ילדינו מהמקלטים, ועל האירוח החם לו זכו
הילדים והמלווים.

בברכה ותודה

יעקב מלך ברוך
חמל עידית

מזכירת קיבוץ

ח ד ר י - ח ו ל י ם

ראשית, אני רוצה להודיע לחברים, שחדרי חולים מוכנים לפעולה
לאחר שהושלם בהם השיפוץ הגדול.

ובאשר לשמו של מוסד זה:
זה כבר לא "חדרי-חולים" וגם לא "חדר-חולים" לא "בית-סיעוד"
ואפילו לא "בי"ח הדסה", כפי שמישהו הציע.
שם המקום הוא: "בית יהונתן"
על שם יהונתן בולטר ז"ל.
בתקווה שבית יהונתן ימשיך להיות יפה, מטופח וריק!

מספר הטלפון - 871

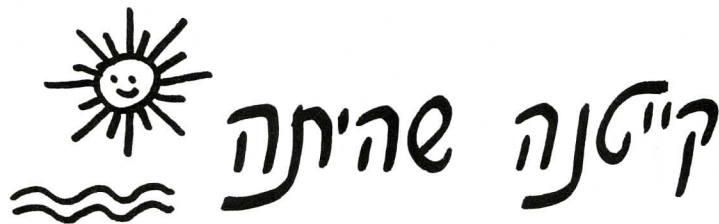
הדסה

בית כפר-הנשיא
משתתף בצערך של שמואל חצור
עם מותו הפתאומי של האח
אריה ז"ל
שנהרג בתאונת דרכים.
תנחומינו שלוחים לדבי, לכוכבה,
ולמשפחות גדליזון, בוסקילה ובסו.

חפירות

לפני כמה שבועות הודענו שיהיו חפירות ב מצד עתרת ?
ובכן, זה מתחיל ביום ראשון הקרוב. כ-20 מתנדבים - שיגורו בבנייני
האולפן, ועוד כ-20 עובדים שכירים מהאיזור, יעבדו במשך שבועיים.
הכוונה היא לגלות מה בעצם נשאר מהמבצר הצלבני, שנבנה בעשרה חודשים
ונהרס על ידי צלאח אדין בחודש ה-11. חברים הרוצים להשתתף
יום יומיים יכולים לפנות אלי. דו"ח על תוצאות החפירה בעוד
שבועיים.

טומי

גם זה עבר - שנה 11 (או אולי 10, מי סופר) של קייטנת אלי"ן כאן במשק.
אפשר להגיד, שהיתה זאת "קייטנה מינורית" - לא התרוצצנו הרבה מחוץ למשק
(מלבד טיול לחמת-גדר), לא כל ערב היתה פעילות מאורגנת, ובכל זאת, הקטנים
נהנו בלי גבול (הגיל הממוצע היה שש הפעם) מהמרחב, מהשהייה בבריכה, משפע
המתנות ותשומת הלב במשפחות.

בבית-חולים אלי"ן, יש מה שאפשר לכנות שינוי בקונצפציה. במקום להחזיק ילדים
בפנימיה בביה"ח, מוסרים אותם למשפחה אומנת והם באים לטיפול יומי, ולשהיה
במידת הצורך. רק 4 ילדים נותרו כ"תושבי קבע" במחלקה א' - המחלקה ששלחה
לנו ילדים כל השנים.
לפי דעתי, שינוי זה ישפיע גם על הרכב הקייטנה ואופיה, ונראה מה יתפתח עד
לקיץ הבא.

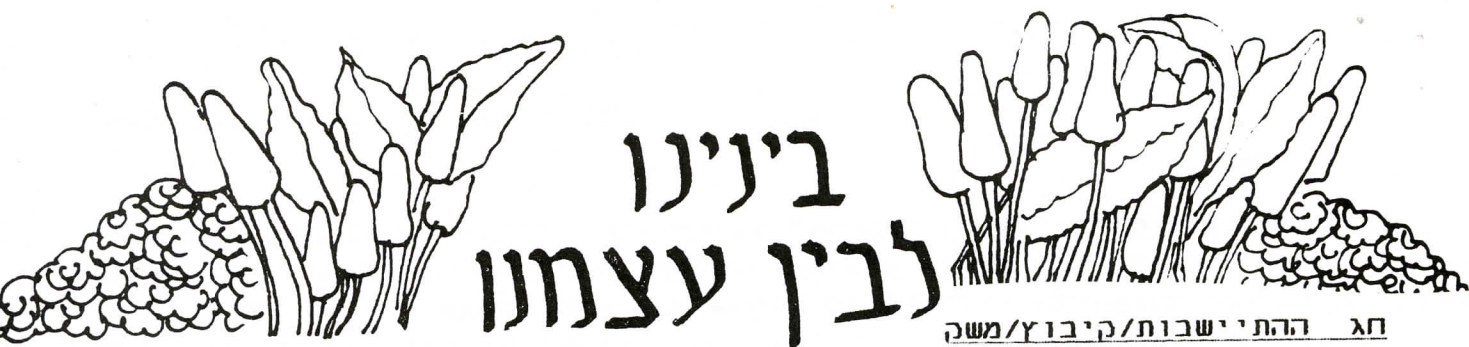
השינוי השני הוא בהרכב העובדות שלנו. רחל א' עבדה חלקית בלבד, וגם
ג'וליה ואני מרגישות שכבר לא כל כך "מתאים" לנו להתרוצץ עם הילדים בשמש.
תפשו פיקוד דינה ב' ובלינדה ואני מקווה שבשנה הבאה יצטרפו עוד צעירים
יותר, במידת הצורך.

כאן אני מוכרחה לציין בסיפוק רב את ה"עוזרים הצעירים" שלנו, שלא משו מצד
הילדים מ-8:00 בבוקר עד 21:00 בערב - מור, יהונתן, שירית, אורלי, קרין -
היה ממש תענוג לעבוד אתכם.

וכמובן, הצוות מאלי"ן התפעלו מהיחס האוהד של הציבור כולו - אבל לזה
אנחנו כבר רגילים, כולל המתנה הקטנה שנותנת סבתא מסויימת כל שנה לכל ילד.

אם ייפסק המבצע - חבל. אבל אם הסיבה היא שהילדים מצאו בית חם לאורך כל
השנה, מי אנחנו שנתנגד?

אנגה

בינינו לבין עצמנו

חג ההתיישבות/קיבוץ/משק

טוב שבשנים האחרונות הפסקנו לכנות את יום ההולדת של הקיבוץ "יום ההתיישבות", ועברנו לחיפוש שם מתאים יותר לעובדה שרבים מבין חברי קיבוץ זה, לא היו במשאיות שהגידו ממחניים למנסורה-אל-חית, ב-2 ביולי 1948. אבל בינתיים השמות החילופיים לא יושבים טוב עלינו - "חג הקיבוץ", "חג המשק", אולי עוד נגיע ל"חג הקהילה". אולי צריכים ללכת בדרך של ההיסטוריה העתיקה, שבה היו קובעים תאריך מסוים לפי הנוסח "בשנה הפלונית למלכות אלמוני..."

החג הצטמצם השנה, למעשה, לערב אחד. יריד נחמד במגרש החניה, משחק קריקט היסטורי על הדשא וארוחה טעימה ומשותפת בחדר האוכל. לאלה שלא אוהבים את צמד ה"פרברים", החג נגמר פחות או יותר כאן. הרי העולם מתחלק כידוע, לאלה שאוהבים או שונאים תרד, לאלה שאוהבים או שונאים מרמיט (MARMITE), לאלה שמשתגעים אחרי שרל'ה שרון ולאלה שאוטמים אזניים כששמה מוזכר, ולאלה שמתים על ריטה, אילנית וצמד ה"פרברים", ולאלה שמקבלים פריחה מהם.

משחק הקריקט - המסמר האחרון בתולדות המנדט הבריטי בארץ - הביא לשיתוף פעולה נדיר בין הותיקים לבין גרעין ה'. אלק וגרשי צברו 74 "ריצות" ואילו "שאר העולם" בהנהגת רוני ביוטו, הגיעו רק ל-42. כוכב, שאנגליה מחפשת אחריו בנרות, נתגלה בדרור קולינס שמבזבז את זמנו בכדורסל.

התערוכה במועדון של "ממוראביליה" (MEMORABILIA) או נוסטלגיה, היתה נחמדה. הקטעים מ"פי הטף" היו מצחיקים עד דמעות. חבל שכיום לטף אין מה לומר (אולי זה בגלל המחשבים והסרטים המצוירים). אבל יום שבת היה ככל יום שבת. אם ארווין במילואים אין לונה פארק?

איך יוצאים מן היער? (סיפור נוסף לכל הגילים)

פעם אחת יצאו קריסטופר רובין, דובון, חזירון ואי-או, לערוך פיקניק ביער. אחרי שקריסטופר רובין פרש מפה יפה וסידר על צלחות את כל הסנדוויצ'ים שאימו הכינה לו, הוא קרא לכל ידידיו לבוא ולסעוד יחד איתו. כולם הופיעו חוץ מהדובון פו, שכהרגלו נעלם לכיוון לא ידוע כשבידו צנצנת שעליה כתוב באותיות גדולות "דבש מיוחד לפו". אף אחד לא ידע לאן בדיוק הלך פו וקריסטופר רובין שידע שהדובון לא מוותר על שום ארוחה, התחיל לדאוג. "חייבים למצוא את פו" הוא הכריז. חזירון לטש עיניים בכריכים ואמר: "למה עכשיו? הסנדוויצ'ים יתקלקלו מחוסר נגיסה - אולי כשנגמור...!"

אי-או שראה שאין באף כריך ולו חתיכת חסה אחת, נזכר שהוא ופו ידידים טובים. "אולי הוא נטרף ע"י חיות טרף" הוא הרבה. פילון שהגיע באיחור אמר בהתרגשות: "חיות טרף? מי הזמין אותן לפיקניק? - כל אחד יודע שאני אלדגי לאריות, לטגריסים ואפילו לעכברושים. פעם אחת כשישנתי בארון הצעצועים, מצאתי עכברוש זולל מרגלי השמאלית-קדמית. בכלל לא נעים!"

קריסטופר תפש פיקוד: כל אחד ילך בכיוון אחר ויצעק 'פו אוכל!' אבל יש להשאיר בקשר עין! מובן? החיות לא ידעו בדיוק מה זה קשר עין ואחרי כמה דקות בכל פינות היער נשמעו קריאות "פו אוכל!".

עברה רבע-שעה ופתאום קריסטופר והחיות המחפשות נפגשו בקרחת קטנה שביער, שבעצם לא היה אלא חורשה קטנה. חזירון המיוזע והרעב אמר ברוגז "תגידו לי - לא מצאנו את פו ועכשיו איך נצא אנחנו מן היער?" קריסטופר אמר: "אם היה לנו מצפן, היינו יכולים לקבוע איפה הצפון". אי-או חשב ואמר: "קריסטופר, אתה בטוח שהצפון הוא אותו הצפון בכל מקום?" קריסטופר היה נבוך, אבל כהרגלו חשב בהיגיון: "אם הצפון היה זז, הוא לא היה צפון - הוא היה דרום או מערב או מזרח או משהו אחר". ברגע שהחיות ניסו להתמודד עם מחשבה זו, הופיע פו-הדוב מלקק דבש מתוך הצנצנת שהיתה בידו: "איפה הייתם? מצאתי כוורת ריקה ומלאתי את הצנצנת בדבש ורציתי לשתף אתכם בזלילה למרות שכתוב 'דבש מיוחד לפו', אבל לא הייתם בסביבה". "איך יוצאים מן היער?" "לא נטרפת ע"י חיות טרף?" "מה עשית עם הסנדוויצ'ים?" פו חשב, סיים את מה שנשאר מן הדבש ואמר: "חוץ מדבורה עייפה, לא ראיתי חיות טרף ויצאתי כמו שנכנסתי". קריסטופר רובין אסף את ידידיו: "בחזרה לפיקניק ונאכל את המנות לשעת חרום שארמא נתנה לי - שתי חפיסות שוקולד" כולם שמחו וחזרו לפיקניק.

סיפורי מתח

לפני חודשים מספר, גויס כותב "בינינו" לתלתון הצעיר לספר סיפור במסגרת אחד החוגים. בתחילה באו רק בנות, אך כשנודע בדבים שסבא של דניאל מספר סיפורי מתח, החלו להופיע כמה בנים. הדדישה היתה חד-משמעית: על הסיפור להיות אליס, מותח, טוב בהתחלה, רע באמצע וטוב בסוף, כשכמובן הגיבורים יוצאים וידם על העליונה.

מסתבר שהסיפורים הנחמדים אינם מספקים כבר. פעם כשסבא של דניאל סיפר לנכדיו סיפור על חולד וקיפוד שעזרו זה לזה, סיכמה בת השבע את הסיפור "זה סיפור נחמד אבל קצת ילדותי". "מזעזע?" והסיפורים ששמענו בילדותנו על מכשפות, אמא חורגת שמרעילה את שלגיה, ענקים, הגמד רמפלסטילסקין האוסר יפהפיה במגדל - לא היו מפחידים? ובכל זאת, אולי בטלויזיה יש יותר מדי אלימות, רמזים לא דקים על יחסי מין אסורים, דם שנשפך כקטשופ ולא תמיד הטובים מנצחים. ומי לוקח ספר מעורר דמיון ליד?

פינת דודה ינטה (שחזרה לביקור "בית שלישי")

- לדודה ינטה היקרה, שמעתי שמועה שאת כאן איתנו שוב ורציתי לקבל את עצתך. כולם מדברים על קהילה היום מהי בעצם קהילה? שלך עודד ירידה, מושב על-הפנים.

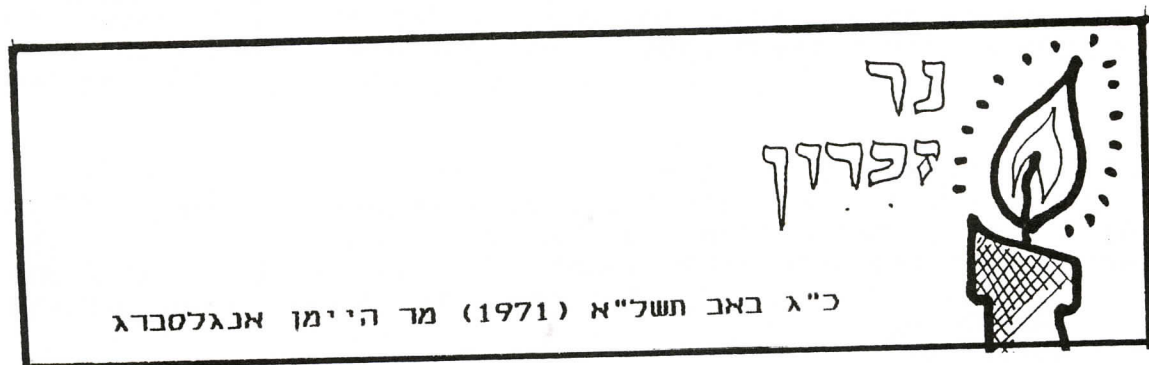
- לעודד שלומות, כן, אני כאן, לעת עתה, מסור דרישת שלום חמה לדודתך פייגע שהיתה בבית ספר יחד איתי. תזכיר לה בהזדמנות שהיא חייבת לי 20 גרוש על עבודת בית שהעתיקה ממני כשהיינו בכיתה ז'. ועכשיו לשאלתך. קהילה יכולה להיות מה שהיה בכל המקומות ששם היו יהודים: פרנס עשיר שדאג למי שדאג, רב חסידי או רב "מתנגד" שדאג שבני הקהילה יתקיימו על פי ההלכה, הרבה פשוטי עם קשי יום, איזה טוביה החולב המזמר "לו הייתי רוטשילד". ובצד החיובי: דאגה ליתום, לאלמנה ולזקן. אבל בימינו אין קהילות כמעט, כי קהילה מחייבת דבק בין האנשים. ככה זה.

- לדודה ינטה שלום,
חברי שואלים אותי מה זה דמוקרטיה ומהי הורה דמוקרטית, ואינני יודע בדיוק
מה לענות. שלך אדם מצביע, מושב עין קונצים.

- לאדם שלום וברכה, דמוקרטיה היא כמו שאמרו על אשת קיסר אחת: כל דבר שכל
אדם מדמיין לעצמו (באנגלית - ALL THINGS TO ALL MEN), או כמו ששליט
אפריקאי מתקדם אמר: "העם מצביע ואני מחליט מה שיעשו". יש כאלה שאומרים
שהיא "שיטה גרועה לניהול מדינה, אבל הטובה ביותר מכל הקיימות".
ובאשר להורה דמוקרטית: יש כאלה שרוקדים הורה בשמחה, יש כאלה שעומדים בצד
ומוחאים כף ויש כאלה שמוחים על הרעש, כי הם לא שומעים מוסיקה. בתקווה
שניפגש דק בשמחות.

שבת שלום

אריק א'

התנועה הקיבוצית המאוחדת

הקיבוץ הארצי הקיבוץ הדתי

לכבוד
מזכיר קיבוץ

שלום רב.

רח' דובנוב 10, ת.ד. 40017
תל-אביב 64732
טלפון: 03-5452536, 5452507

ב"ה ית בתמוז תשנ"ג
7.7.1993

מפאת חשיבות ודחיפות הנושא אנו מפנים מכתב זה במקביל / -
רכז ועדת חברה, רכז ועדת קליטה, רכז בית ראשון במולדת, עלון הקיבוץ.

הנדון : מועמדות וקבלה לחברות של עולי חבר העמים, שסיימו מסגרת של בית ראשון במולדת.

יש היום בקיבוצים אוכלוסיה גדולה, המוערכת בכ-400 - 500 משפחות, הנמצאות במסלול קליטה. אלה משפחות שסיימו בית ראשון (שנה לפחות) הביעו רצון להקלט ועל סמך הסכמת הקיבוץ עברו לתהליכי קליטה.

באופן טבעי, קשורות המשפחות אלינו בפניותיהם והן נמצאות, לעיתים, כבר שנתיים ויותר בקיבוץ והמערכת הקולטת אותם, עדיין לא יודעת כיצד לעכל את הפנומן הזה הנקרא בשם הכולל - "העליה הרוסית". יש הרבה בלבול, חוסר אחידות ולעיתים אף הזנחה בכל הקשור להולכת המשפחות במסלול הקליטה. כתוצאה מכך נגרם הרבה מפח נפש ונזק לשני הצדדים הקיבוץ מתקפד, מסתגר ומתנכר והמשפחות חשות עצמן בלתי רצויות, מבולבלות וחוששות לגורלן בתום המסלול הארוך והמיגע הזה.

לכן אנו מבקשים לחזור ולהזכיר לגורמים המטפלים בנושא את עקרי

הדברים שנאמרו ונכתבו כהנחיות והמלצות.

* בית ראשון במולדת - תקופה עד שנה +. תקופה המיועדת לאולפן עברית, לקורסים מקצועיים, (ניצול הזכאות בשנה הראשונה לעלייתם), הכרות מעמיקה יותר בין המשפחה והחברה הקיבוצית וקביעת מהות הקשר לעתיד - האם מעבר לקליטה, או יציאת המשפחה מהקיבוץ. הארכת התקופה של בית ראשון תעשה מתוך התחשבות בסיום קורסים מקצועיים וצרכים חיוניים אחרים של המשפחה.

* אורחות וטרם מועמדות - אלה מושגים ונוהלים שרווחים אמנם בקיבוצים, אבל אין להם בסיס חוקי מוצק. בכל מקרה אם הקיבוץ מחליט על שלב זה רצוי שיהיה קצר.

* מועמדות - אמנם יכולה להתמשך עד שנתיים, אך צריך לזכור שכשלון תהליך הקליטה בתום השנתיים ועוד שנה נוספת של בית ראשון, הוא גורלי למשפחה, שאין לה שום משענת כלכלית בארץ.

* ליווי המשפחות - לכל אורך הדרך בקליטה, צריך להיות ליווי מתאים למשפחה, להדריך אותה ואף למסור לה את רחשי הציבור, אם לחיוב ואם לשלילה, כדי שתהיה להם אפשרות להגיב ולהתמודד.

* עזיבת המשפחה - אם בכל זאת המשפחה אינה מתקבלת לחברות בתום התהליך, דבר שעלול לקרות, יש למצוא דרך הגונה והומנית להקל על יציאתה. חשוב להזכיר שוב, שיש זכאויות והטבות שהעולים עלולים להפסיד, אם כל התהליך ימשך זמן רב מדי - כפי קמס"מ חק"א 8/87 מ"ס 55 - ש"נ

הזכאויות - עוזרות לעולים לבנות עצמם בשנים הראשונות. פגיעה בהן היא פגיעה בכושר ההשרדות, אך מעבר לכל זכאות, העולים החיים אתנו לכל אורך התקופה הנ"ל ועושים אתנו את צעדיהם הראשונים בארץ, חשוב ביותר שהחוויה שהם יעברו, גם אם בסופה לא ישארו, תהיה חוויה חיובית ולא ישאר טעם של מרירות ותחושה קשה של אבדן זמן יקר.

בברכה

מטה קליטה בין קיבוצי/
בית ראשון במולדת.

ציד מכשפות או משפט דרייפוס

בגלל ההרגשות הקשות שעברו על דייאן ועלי בשבוע האחרון, נאלצתי לכתוב את המכתב הזה, שהוא ביטוי של הזעם שלנו. גם מכתב מחאה כלפי כל "החברים" האלה (אני לא יודע אם חברים זה השם הנכון) שגרמו לנו עוול וסבל, כתוצאה מציד-המכשפות, על ידי שמועות והשמצות שהם הפיצו נגד הבן שלי - יגאל - מאז הוא יצא מהנגריה. אנחנו ניסינו לגלות מי הטיפוסים האלה, אבל אף אחד לא מוכן להזדהות, רק לדבר מאחורי הגב.

מסע ההשמצות האלה, הסתיים הבוקר בהתקפה פיזית על יגאל על ידי המזכיר היוצא דודו. בדרך כלל אם יש אלימות אז יש סיבה. אז ניסיתי להבין את הסיבה. כנראה שהאלמונים שלא הפסיקו להשמיץ, הם גם כנראה הלכו לדודו כמזכיר והאשימו את יגאל בזה שהוא לקח (זאת אומרת גנב) מהנגריה את השואב-אבק התעשייתי, שהוא קנה בשביל הענף. שימו לב, הם לא ידעו מי לקח את זה, היה להם נוח לחשווד בבני, כי זה נעלם מהנגריה מתישהו. לדודו היה צריך להיות היגיון לדאוג שהמאשים יביא לו עובדות! אבל ההיפך קרה. כנראה אצלו הנאשם אשם עד שהוא יכול להוכיח שהוא חף מפשע.

אז דודו גם כשוטר וגם כשופט פנה ליגאל ואמר לו, שמישהו, הוא לא מוכן להגיד לו מי, מאשים אותו בגניבת שואב-האבק. וזה שיגאל מכחיש את זה, זה לא מספיק, ודרש ממנו לפתוח את ארגז החפצים שלו שהוא הכין לשלוח, שדודו יוכל לראות שזה איננו. בניגוד לרצונו, יגאל הסכים, אבל בשני תנאים:

1. שהוא יכול לפתוח את הארגז אחרי שהילדים שלו נוסעים.
2. ובתנאי שאם זה לא נמצא בארגז, דודו יסכים לפרסם בדברי הכפר, התנצלות מלאה ליגאל ולמשפחה על העוול שהוא גרם לנו.

סיכמו לפתוח את הארגז הבוקר, יום חמישי, במחסן הבונים. אני לא יודע אם התנאים האלה לא מצאו חן בעיני דודו, אבל פתאם הוא נסוג מההסכם. הוא ניסה לדבר עם יגאל. יגאל לא היה מוכן להשיב, ואמר שידבר אחרי שיפתח את הארגז בשביל דודו. בפעם השניה, שדודו ניגש ליגאל, הוא קילל אותו ואז ממש התנפל עליו באלימות. עוד חבר שהיה בקירבה, היה צריך להפריד ביניהם.

קשה לי להבין מה המניע לכל-כך הרבה התנגדות נגד יגאל על ידי מספר מסוים של חברים. אמנם אני יודע שהוא הצליח להרגיז כמה חברים בזמן שהוא היה בנגריה. האם היו כל החברים האלה, שתמיד היו רגילים להיכנס לנגריה מתי שהם רצו וכלי פיקוח בין היתר, להפעיל מכונות שעליהם, לא היתה להם שום הדרכה? יגאל אחרי שהוא השקיע הרבה מאמץ לנקות, לסדר ולטפל במכונות אחרי הזנחה של שנים, הוא פשוט אסר כניסה חופשית, דבר המקובל בכל ענף טכני אחר. אולי ג'אק בן-נתן, שלא יכל להתפשר עם העובדה שהוא הפסיק להיות הבוס, או אפילו רכזת שרותים, שלא ידעה שאצל יגאל, מנהל זה מנהל ולא סתם שם שמופעל על ידי מישהו אחר, או אולי בריאן שרצה לעבוד עם יגאל, אבל יגאל לא היה מוכן לקבל אותו. הייתי רוצה להאמין שכל אלה חפים מפשע, אבל דבר אחד אני כן יודע, שמישהו יצא במסע השמצות נגד יגאל וכנראה בחסות כמה מהמוסדות.

אני רק מקווה שחברים יבינו את הצורך שלי לשפוך את הלב ואולי כתוצאה של המכתב שלי, דבר כזה לא יוכל לקרות שוב במשק. ואנחנו כולנו, המשפחה של יגאל, עדיין מצפים להתנצלות מפי המזכיר היוצא!!!

ג'רי ב'

ציד מכשפות או סערה בכוס מים.

ראשית אני משתתף עם כאבם של דיאן וג'רי.
אני חושב שנגרם להם עוול ואני חושב שאילו העניינים היו מתגלגלים אחרת הם לא היו יוצאים נפגעים. ועכשיו לעובדות. היתה אלי פניה מסודרת מהמוסדות לברר עם יגאל מה עלה בגורל שואב האבק, שנרכש עבור הנגריה, בעקבות דרישה של יגאל.

השואב נעלם סמוך לעזיבת יגאל את הנגריה. פניתי ליגאל (ואני מוכרח לציין שהשיחה הזאת היתה שקטה לעומת האחרות). אמרתי לו שישנן שמועות שלקח את השואב ובקשתי ממנו שיראה לי את הקונטיינר ("השמועות" טענו בעקשנות, שיגאל אחסן את השואב בקונטיינר), כדי שאם השואב איננו שם, אוכל לטעון מול החברים שמאשימים אותנו, שראיתי את הקונטיינר והשואב איננו שם.

יגאל סרב בתוקף לפתוח את הקונטיינר וטען שאני צריך להאמין לו שלא לקח ולומר זאת לחברים.

אמרתי ליגאל שההגיון מחייב שאני אראה את הקונטיינר, כדי שהפרשה תסגר בשקט ועם מינימום נזק למשפחה.

בשלב הזה, יגאל בקש ארכה (בגלל ביקור ילדיו) ודרש התנצלות אם בעוד שבוע השואב לא יהיה בקונטיינר.

הסכמתי לשבוע, אבל בשום פנים ואופן לא התחייבתי להתנצלות מעל דפי דברי - הכפר. כעבור שבוע קבלתי טלפון נזעם מדיאן, הסברתי לה את עמדותי, אמרתי לה שלא האשמתני את יגאל, אלא שבקשתי ממנו לראות את תכולת הקונטיינר כדי להזים את השמועות ושאלו לי כל כוונה לקחת חלק בבדיקה שמטרתה לתבוע את הקבוצה על הוצאת דיבה.

למחרת בבוקר פגשתי את יגאל על יד חדר האוכל בנוכחות שני עדים (השמות אצלי), יגאל פתח בצדור קללות מגוונות ביותר (אף פעם לא חשבתי שיש לו אוצר מילים מלוכלכות כל כך גדול). כאשר החל להתקרב למשפחתי האנטימית, נוצר ביננו מגע פיזי, שנותק מיד על ידי החבר יעקוב דדוש.

יגאל התנצל מיד על שקילל אותי כל כך ביסודיות והלך לדרכו, זאת לאחר שהבהרתי לו, שאין לי כל כוונה לרדת איתו למפעל לבדיקת הקונטיינר בקונטבסט החדש שנוצר.

כך הסתיימו הדברים מבחינתי.

אני מצטער מאד שהדברים הגיעו עד כדי כך וכמובן שאני מצטער על עוגמת הנפש שנגרמה לדיאן וג'רי.

נדמה לי, שאילו היה יגאל נעתר לבקשתי מלכתחילה, כל הפרשה המכוערת היתה נחסכת. מאחר והשואב עדיין איננו, אני פונה לכל מי שיש בידו מידע על מקום המצאו או על מה שעלה בגורלו, לפנות לאביבה מיד.

דודו, המזכיר היוצא.

אביבה רכזת השרותים התקועה.

נכחו: מקס, איתמר, זוהר, אביבה, יוסי, קולין, בני ג., תמר ו., אורן, דודו (חלקית), איתן, גדי, אורי א., (ברוך - מילואים).

סדר היום:

1. מילות פרידה - המזכיר היוצא
2. המשך תפקוד המועצה הכלכלית
3. נתונים על ביצוע 5 חודשים
4. הקמת תחנת דלק בחצר המשק

(1) דודו נפרד מהמועצה והודה לחברים ולחברות על שיתוף הפעולה, על הזמנים המרתקים ועל ההשגים שהשיגו ביחד.

(2) המשך תפקוד המועצה

התקיים דיון בנושא. בני ניסה לחדד את השאלה האם מתפקדים כמועצה לכל דבר או משמשים כמועצה לתקופת מעבר. הוחלט - מעמדנו - מועצה בתקופת מעבר עד לבחירות הבאות (תוך חודש). בתקופה זו מתפקדת המועצה בנושאים שוטפים לפי בחירה/בקשה של מרכז המשק.

(3) נתונים כלכליים - ביצוע 5 חודשים 1993

קולין דווח בפרוט לאור הנתונים שריכז זוהר. עיקרי הנתונים: המפעל עולה על התוכנית שלו גם בהכנסות וגם בתרומה למשק. החקלאות בפיגור לעומת התוכנית, אבל הפיגור התחיל להסגר. המפעלונים כרגע עומדים בתוכנית.

לדעתו של קולין צפויה עוד מכה לחקלאים בגלל ירידת מחיר החמניות אבל כנגד צפוי יבוא שיא של אבוקדו בסתיו. ההצלחה בצמחי המרפא עדיין לא באה לידי ביטוי אבל אין ספק שענף זה יעבור את תוכניתו בגדול עד סוף השנה.

הוטל על זוהר לבדוק מחדש את התוכנית להוצאות עבודה, מכיוון שלעומתה הביצוע עד כה נמוך - ולא כך המצב לפי המעקב החודשי של מקס.

(4) תחנת דלק בחצר המשק

זוהר הציג נתונים ותמונה כללית. מדובר בחיסכון שנתי של בערך 40,000 ש"ח במידה ונתדלק בבית. נשאלו שאלות כלליות. הערות חשובות - האם זכותנו להחליט כיום על השקעות נוספות? מכיוון שיש חשיבות לכמות התידלוק בחוץ מה גודל הנתח הזה? מהן ההוצאות האמיתיות הקשורות בהקמה? לאחר תשובות מלאות מזוהר ומקולין, נתנו אישור עקרוני על הקמת תחנת דלק. דיון בפרטים עובר לוועדה הכספית.

רשמו: איתן/קולין

תפוצה: חברי כפר הנשיא

PARENTS PAGE

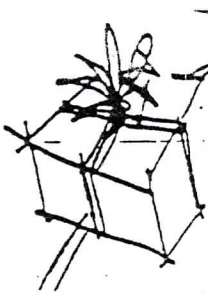
חידושי NEWS OF THE WEEK

- * What a completely mad week!! Within three days we had to organise to host the Chamber Music Festival, which was exiled from Kfar Blum owing to unfavourable circumstances.... Thanks to Eddie, Avi and their merry men (and women) all went well, and we were showered with compliments and thanks for our willingness to help. Profit? I don't think we made any - or at least not much, But the "Village", the Feverfew and Kataraft got a lot of free advertisement.
- * Welcome home to the Bedak family - Dinah, Arnold and the four kids, after many years of "exile" in the States.
- * Welcome back to the country, although not to the kibbutz, to Yairiv and Emmanuella Primost. We hope you will find your feet quickly and easily.
- * On the other hand, Vanita and Ze'evi are leaving us for a year's taste of "town" life - in Kiryat Shmoneh. Yes, the place that was in the news all the time last week....
- * Did any of you feel an earth-tremor on Tuesday/Wednesday this week? It seems to have been felt all over the country - especially south of Tiberias. All we need now is a bit of fire and brimstone...
- * Segal Hadar has finished THREE years of Army Service, and is currently fulfilling her 'service' in the Chadar Ochel, before going out to study. Welcome home, Segal. Altogether it is lovely to see such a lot of familiar faces serving out the food.
- * The next one who is due for best wishes is No'it Broer - as she too is just about to terminate her service in the Army. Welcome home, and enjoy yourself on your "last" leave.
- * On Sunday you will see about 40 unfamiliar faces around for a fortnight - they belong to the team of archeologists starting an exploratory dig on the site near the Jordan. Tommy has promised to keep us informed of progress.

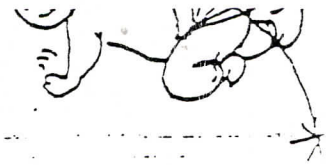
So, once again,

SHABBAT SHALOM,

Inge

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

8/8 NADAV EDELSTEIN
MA'OR FREEDMAN

9.8 INBAL PEARLSON

10.8 CAROL SHERAK
NACHMAN KATZ

11.8 SHEILA BEN-YEHUDA
SHARON BEN-YEHUDA-SOKOL
MICHAL ENGLERBERG
BEAT ZUBER
SHANI HONIG (BLANCHE-GRANDCHILD)

12.8 NATAN BEN-AVI
COLIN PRIMOST
DANNY FRIEDLANDER
ED TALBERG
TAMAR YA'ACOV

13.8 TOOTSY AMAR
ILANA WALLER
GILA DOARI

14.8 AMIR NEMENOFF

HAPPY ANNIVERSARY

10.8 BETTY & YITZCHAK EDER
ILANA & RAFI FRANK

11.8 ZSIVYA & CRAIG BRODIE

12.8 ADINA & PAUL EASTON

14.8 HANNAH & ASAF MASER
YONA & OREN PEARLSON

** A BABY GIRL **
** WAS BORN TO SHLOMIT & YEHUDA **
** MAZAL TOV TO ALL THE FAMILY **
** ESPECIALLY TO SABA FRANK W. **
** ON HIS WAY BACK FROM AUSTRALIA **

